בס"ד

Rabbi Akaron Kahn

כ"ק אדמו"ר הרשב"ן

כבוד נשיא ישיבתנו הגדול ובני הרבנים נתנאל שלום, שיטרו

אתבשו"ט

המקומות אין לכבודו של שיטרו בדברי סופרת הדורות.
רציתי להעלות הערה אחת על דבריו. הוא אמר, ונראה לי שכוונתו של ר' חיים מוולוז'ין
בהשקעה והגיד מבריסק קיימת בדורה הזה. ישנן כ' מצוות בספרות הדורות
מבטאה לזמנים ומקומות שונים אחרת, לזמנך שבדורו. אשר ממילא אם תסרל
בזמנן הימים דגיין יכול למצות השבועות. לכן נראה בדור שבדורתם אם תסר בזמנן
שבדור ובאי לא יכול למצוה שוב אל מצות השבועות. וקשה מאוד להסתכן בעבה.
אבל אם נניח כבדרי מעלת שאומנם רבה לחלק בין ימים לשבועות (בין
אם נבאר הלוקה בה בהשבעה חבשה, בין אם נתנה את החילוק בהבאל
בר' הלי ובית הלוי, כאשר כלה בדבר) אך יש לבסס אותו לפי החילוק
הנ"ל שחילק בדבר המחלקת הראשונה במהות ומצוות של מצות ספרות
הדורות. והיינו שבעוות לימים בה מצוה של תכלית, מצוה אשר עיקרו
להגיע למרוקים ואילו בעוות לשבועות בה עיקר של מצוה מבדר עצמו שבו
שבוע בפיקו למצות. אולם ובמו שבעוות למצוה הימים בה המשך אמיד שלו
אבשר לתקן ולהפסיקו. ולכן כל ששבת ימים אמר תסר לו הקטיבה הקיבל. ואילו
בשבועות אם אסר אמר יכול מבטיח למצות הדורות מכיון שכל מצוה הלא ענין תשוב
הבנו עצמו ומבדר עצמו.
וההסבר לחילוק הנ"ל נמצא בדעת הפסוקים. דבעוות לשבועות נתיב כ' שבועות.
אין הבמו מונה הדורות. אבל בעוות לימים הלו כתיב תספרו תמשיכו ימים. ומה קשה
נפי שהבנשו הראשונים (אבל מלחות סה: בה כתבה אחד ועשה ושו' בחלק שפ"
שפרים שלם הלו ולהו מבדיק כמו אברהם יכול בהיינו לכ' מלות וכבדומה
ותנו' הנ"ל בגיר' תבדבשים ויש מקום אחר תוקים אין בהמשך חכמה, למשל,
לא ופסתם וכו'. ועוד ועוד.) ויש לפרש דלהכי כתיב תמשיכו. יום בשמנה כ'
מצוות ישנן מצוה אחת למצות לקיבלת שבועות ואין המצוה אינה כלל
אלא להגיע לתכלית ובה נאמר שפ' בדבר בשיטת הקדמה. ולכן
אין תשובות של כ"ם ואם תסר המצות השלם שהיו תקיבה אחת תסר לו
בכל. ולכן אמרו יכול שוב למצות הימים, אבל שבועות בה המאה והחילוק
בין הלוקים עצמו תשובות בפר' ולכן אפ' אם תסר יחל שוב למצות.
אבל אין לי שבת שבבית הלוי אפשר לפרש כן. ובכלל. יבדל המבדרו בורת בהלכה בהבנה
אלהין בהלכה